

Inauguració del col·legi Oms i de Prat (1968)

CRÀ'NICA SOCIAL. El centre va ser edificat en els terrenys on hi havia hagut el convent i noviciat dels frares Caputxins fins a la seva destrucció durant la Guerra Civil.

Foto: Antoni Quintana

Amb capacitat per a 800 alumnes, el centre va ser construït gràcies al suport econòmic de la Caixa d'Estalvis de Manresa, que va voler commemorar el seu centenari amb una iniciativa que contribuïa a millorar l'escassa oferta de places en l'ensenyament primari manresà.

El col·legi va ser batejat amb el nom del fundador i primer president de la Caixa, l'advocat i jutge Manel Oms i de Prat (1834-1907), que formava ja part de la galeria de manresans il·lustres, entre d'altres coses per haver estat dues vegades alcalde, director d'"El Manresano" i fundador del teatre Conservatori.

La fotografia mostra la benedicció de les noves instal·lacions, el 25 de novembre de 1968, per l'arxipreste de Manresa i vicari episcopal, mossèn Jaume Franquesa i Burdó. En segon pla, podem veure, d'esquerra a dreta: el director d'Ensenyament primari a la Guinea recentment independitzada, Bonifacio Bilan; el governador civil, Luis Garicano Goñi; l'alcalde Ramon Soldevila i el director de la Confederación Española de Cajas de Ahorros, Luís Coronel de Palma. Moments després, el doctor Joan Soler Cornet, vicepresident de la caixa manresana, va escenificar l'entrega del col·legi a la ciutat.

Durant la dècada dels seixanta, la conjunció entre el creixement demogràfic i una major preocupació social a l'entorn del tema de l'escolarització, va posar en evidència la precarietat de l'ensenyament públic a Manresa. Les escoles nacionals estaven mal dotades i poc preparades per encabir el creixent nombre d'alumnes.

L'estat estava desbordat per l'augment de la població en edat escolar i l'única manera d'accelerar la construcció de noves escoles era que des dels mateixos municipis s'hi contribuís econòmicament. En aquest context, l'Oms i de Prat és la primera resposta de la ciutat al que l'opinió pública manresana anomenava ja «el problema escolar primari». En aquest cas es va optar per una fórmula mixta entre col·legi públic i privat, amb alguns professors pagats per l'estat i d'altres per la caixa. L'estètica moderna de l'edifici, els patis dotats amb pista poliesportiva, l'enjardinament... es feien ressò de la munificència de l'entitat.

Poques setmanes després de la inauguració, el consistori anunciava la creació d'una partida extraordinària de 63 milions de pessetes per edificar tres escoles públiques més, els futurs col·legis Anselm Cabanes, Sant Ignasi i Bages. Aquests centres eren nominalment mixtos, perquè acollien alumnes d'ambdós sexes, però en la pràctica nenes i nens anaven a aules separades.